

[Rager.]

Björn Kraft, at min Argumentation har været baseret paa dette, at jeg over for de forskellige Forslag spørger om, hvad det kan nytte. Ja, naturligvis spørger jeg om det, og naturligvis argumenterer jeg altid over for et Forslag ud fra det Synspunkt: hvad kan det nytte, og hvad koster det? og jeg sætter Omkostningerne og Nyttéværdien i Forhold til hinanden. Det gør jeg, hvis det drejer sig om Forsvarsspørgsmaalet, det gør jeg, hvis det drejer sig om sociale Spørgsmaal, om kirkelige Spørgsmaal og Skolespørgsmaal, overalt, og det synes jeg er en naturlig Betragtningssmaade.

Jeg skal ellers ikke komme ind paa det ærede Medlems Indbydelse til en nøjere Diskussion. Jeg har i Gaar fremsat de Udtalelser, jeg fandt Anledning til at gøre. Men jeg maa protestere imod, at jeg skulde have givet Udtryk for, at jeg paa nogen Maade tænkte mig, at en Stormagt paa-tænker et Angreb paa Danmark. Jeg har end ikke opstillet et Tilfælde, hvor noget saadan var tænkt. Nej, det, jeg har gjort, er at forelæse, hvad Oberst W. Kleen fra den svenske Generalstab har skrevet i „Berlingske Tidende“. Det er det, jeg har gjort, og det synes jeg var ganske naturligt. Det forekommer mig nemlig rigtigt, naar jeg skal bedømme et Forslag, der er udarbejdet af sagkyndige, saa at se at finde en uafhængig Sagkundskab, en Sagkundskab uden for den, der mere eller mindre har været med til at udarbejde Forslaget, og se: hvad siger den Sagkundskab? Jeg har altsaa taget Oberst Kleens Artikel og sagt, hvad der stod i den, og med den i Haanden har jeg kunnet rette den Kritik mod det konservative Forslag, som jeg har gjort. Jeg siger, at ifølge den kan det konservative Forslag ikke nytte, og at det, som det gennem Udtalelser mere eller mindre direkte siges at dette Forslag kan opfylde, passer ikke.

I øvrigt efterlyste det ærede Medlem min Stilling til Lovforslaget, og jeg vil derved tillade mig at henvise til de Bemærkninger, jeg gjorde ved første Behandling; de læses Sp. 3539—40 i Rigsdagstidenden.

Derefter har jeg et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Westermann. Maa jeg lige parentetisk sige om de tre Torpedobaade, som har vist sig i Horisonten i de sidste Dage, at det undrer mig i nogen Grad, at det ærede Medlem ikke har talt om disse her tre Fyre i Udvalget; der var der stor Lejlighed til det (Afbrydelse af Westermann). Det er kedeligt, hvis det ærede Medlem ikke ved, at 3 Torpedobaade har faaet den

i Loven foreskrevne Alder, for det maa dog staa i den Haandbog for Flaaden, som jeg tidligere har mærket er en kær Læsning for det ærede Medlem. (Westermann: De kan bevares i Reserven!). Ja, jeg synes nu, det havde været rart, om det ærede Medlem havde taget Anledning til en Diskussion i Udvalget om dette Spørgsmaal.

Men dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger i Anledning af det ærede Medlems Spørgsmaal om, i hvilket Forhold de Midler, der skal bruges, staaer til Forbruget af Nydelsesmidler og andre lignende Ting. Det ærede Medlem henviste til, at Gennemførelsen af de konservative Forslag vilde bl. a. — og det var det ærede Medlem Hr. Ole Björn Kraft ogsaa med paa — nedbringe Arbejdsløsheden. Det ærede Medlem vil maaske argumentere saaledes: Befolkningen vil ved at drikke mindre Øl, ryge mindre, spise mindre Chokolade kunne indspare det Beløb, vi skal betale til Forsvarslovene. Hvis vi nu holder os til Øllet, saa maa det ærede Medlem Hr. Westermann for det første være klar over, at man ikke ved at drikke mindre Øl i 20 Aar kan skaffe Pengene til de første 5 Aar, nej, man maa regne med 30 Mill. Kr. om Aaret. Derved naar man til, at vort Ølforbrug skulde ned sættes med en Femtedel, og det svarer til ca. 145 Mill. Kr., som det ærede Medlem siger Ølforbruget koster en Detail. Det betyder for det første, at der kommer 8 Mill. Kr. mindre ind i Statskassen i Ølskat, og dernæst betyder det, at af 4 034 ved Bryggerierne beskæftigede Arbejdere og 1 033 Chauffører og Kuske, som ogsaa er beskæftiget ved Bryggerierne, altsaa i alt 5 067 Mennesker, bliver en Femtedel eller 1 013 Mennesker kastet ud i Arbejdsløshed, hvortil kommer alle de Detailhandlere og andre, som mer eller mindre direkte er beskæftigede ved Ølindustrien. Nu kunde jeg, og burde jeg, hvis jeg mente, at den Art Sammenligninger, som det ærede Medlem her er kommet med, havde nogen Værdi, gaa videre og undersøge, hvad det vilde betyde med Hensyn til Forbruget af Byg og andre Raavarer til Ølproduktionen, men jeg tror, jeg allerede har nævnt tilstrækkeligt til at vise, at det ærede Medlem skal holde sig fra den Slags Betragtninger, for der er ingen som helst Bund i dem. Hvis vi skal bruge Penge til Formaal som dette, der i sig selv er uproduktivt, og det skal ske, ved at Pengene tages fra virkelige Produktioner, vil man ikke kunne sige, at der gennem Militærvæsenet skaffes mere Arbejde og afskaffes nogen Arbejdsløshed; her vilde det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen for